

9. 11. POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY 1

Dnes slavíme svátek *Posvěcení Lateránské baziliky* v Římě. Lateránská bazilika je nejstarší papežský kostel.

Chrámové stavby jsou jakýmsi viditelným obrazem dějin a působení Kristovy církve. Zachovalý a zařízený dům je dokladem, že tam bydlí živí lidé; dům zpustošený, s vybitými okny a děravou střechou je svědectvím, že dům byl opuštěn. Tak také kostel, dům Boží, zachovalý a upravený, zařízený pro bohoslužbu je nám dokladem, že je ožívován návštěvami a vírou lidí – kostel zpustošený nám říká, že Bůh byl vyhnán i z lidských srdcí.

Jak to bylo na počátku s křesťanským chrámy? První křesťané v Jeruzalémě se cítili příslušníky náboženské obce židovské. Byli přece potomky Abrahámovými, byli lidem Božím, který se scházel v jeruzalémském chrámu k slavení oběti, k společným zpěvům a modlitbám. Proto také oni chodili na tato shromáždění (viz Sk 2,46).

Ve Skutcích apoštolů (k. 3-4) čteme, že když jeden žebrák chromý od narození prosil Petra a Jana, když vcházeli do chrámu, o almužnu, byl Petrem ve jménu Ježíše Krista zázračně uzdraven. To způsobilo velký rozruch, a tak je židovští předáci, starší a učitelé Zákona nechali uvěznit.

Kromě toho měli první křesťané svá vlastní shromáždění. Vždyť byli novým lidem Božím, byli shromáždění v jednu obec, v církev Kristovu. Především Večeřadlo v Jeruzalémě bylo pro ně místem svatým. Zde Kristus slavil svou první mši, zde proměnil chléb ve své Tělo a víno ve svou Krev a zde poručil, aby to bylo činěno na jeho památku, aby se tak obnovovala a stále zpřítomňovala jeho vykupitelská oběť nekrvavým způsobem. Tak se stalo ono Večeřadlo prvním křesťanským kostelem.

Ale jak rostl počet křesťanů, už toto jedno místo nestačilo. Proto vznikají podobná večeřadla i jinde v Jeruzalémě, ve větších křesťanských domech. A podobně tomu bylo i v jiných místech a městech, kam se křesťanství rozšířilo. Křesťané se shromažďovali po domech

k předčítání Písma svatého, ke zpěvu žalmů a především ke slavení mešní oběti.

Nezapomeňme, že to byla ještě církev, která žila v podzemí, byla to první 3 století po Kristu, která byla naplněna většinou pronásledováním a jsou prosáklá krví mučedníků. A když bylo nejhůř, musela se ta církev doslova ukrýt pod zemí. Když už se křesťané nemohli scházet v soukromých domech, konali svá shromáždění, své bohoslužby v podzemních hřbitovech, v katakombách.

Teprve když církev dostala svobodu za císaře Konstantina roku 313 zákonem, který se jmenuje Edikt milánský, mohli křesťané vyjít ze skrytosti, ze svého podzemí a stavět kostely. První křesťanský kostel byl vystavěn v Římě a při svém posvěcení r. 324 byl zasvěcen Nejsvětějšímu Spasiteli. Je to tzv. Lateránská bazilika, jejíž výročí posvěcení dnes slavíme. (Vlastní den posvěcení není známý, ale už od 12. století se výročí slavilo 9. listopadu). V 10. století bylo její zasvěcení rozšířeno na sv. Jana Křtitele a sv. Jana Evangelistu. Konalo se v ní 5 všeobecných církevních sněmů. Na slunci pod modrým italským nebem se skví na tomto kostele zlatý nápis: Caput et mater omnium ecclesiarum – Hlava a matka všech kostelů. Proto celá církev dnes slaví svátek posvěcení tohoto kostela – Lateránské baziliky. I my si uvědomujeme, že i náš kostel je pokračováním, dítětem onoho lateránského kostela, domem Božím, kde je Bůh se svým lidem. Proto pamatujme, že každý kostel je vlastně večeřadlem, pokračováním toho prostého večeřadla v Jeruzalémě.

Chceme-li, aby náš kostel byl krásný, nestačí ho jen udržovat, uklízet a zdobit, ale musíme se také snažit, abychom i my po stránce duchovní byli mravní a krásní. Proto prosme, abychom teplem své křesťanské lásky získávali svět pro Krista, našeho Pána. Amen.